

JANEELYN HOUDT OP MET SCROLLLEN

Ze wilde echt de volgende video zien. En de daaropvolgende. En de daaropvolgende.

Charlotte Larcabal Speakman
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in Maleisië.
Janeelyn swipete met haar duim over het scherm van de telefoon. De video's vlogen voorbij. Ze stopte even, bekeek er een en ging weer verder met scrollen. Toen bekeek ze een andere video. Er zat veel grove taal in, maar hij was grappig, dus bleef ze kijken.

Daarna ging ze weer scrollen. 'Janeelyn! Heb je zin om te tekenen?' Haar zusje Jojo stond met een blad papier te zwaaien.

Janeelyn keek op. 'Nu niet.' 'Oké.' Jojo fronste en legde het blad neer.

Scrol. Scrol. Scrol. Video's van schattige beestjes. Video's van beroemde mensen. Video's van dansende kinderen. En een paar video's die Janeelyn beter niet kon bekijken.

Oké, misschien wel meer dan een paar. Janeelyn kreeg het gevoel dat ze beter op kon houden.

Maar mensen posten ook veel goede dingen, dacht ze. Ze had in enkele video's zelfs nieuwe tekentechnieken geleerd.

'Janeelyn', riep mama. 'Hmm?' Janeelyn keek niet eens op.

'We eten vanavond gebakken rijst met vis', zei mama. 'Kun je me even helpen?'

Janeelyn was dol op gebakken rijst met vis. Maar ze had geen zin om op te staan.

'Kan ik niet gewoon de tafel dekken?' vroeg ze. 'Ik help na het eten ook wel met de afwas.'

'Prima', zei mama. 'Maar je moet de tafel wel meteen dekken wanneer ik het je vraag. En dan is het ook tijd om mijn telefoon terug te geven. Afgesproken?'

'Afgesproken', zei Janeelyn. Janeelyn bleef video's bekijken.

En weer kreeg ze het gevoel dat ze er beter niet naar kon kijken. Maar ze wilde echt de volgende video zien. En de daaropvolgende. En de daaropvolgende. *Scrol. Scrol.* Het was moeilijk om ermee op te houden!

Eindelijk legde Janeelyn de telefoon neer. Of zou ze nog één video bekijken?

Nee, dacht Janeelyn resoluut. Die ingeving kwam van de Heilige Geest en ze wilde luisteren. Maar haar hand bleef in de buurt van de telefoon. Het was zo verleidelijk! Janeelyn kneep haar ogen dicht.

Lieve hemelse Vader, bad ze stilletjes. *Ik doe mijn best om naar de Heilige Geest te luisteren, maar ik heb hulp nodig. Ik wil de video's niet meer bekijken, maar ik weet niet hoe. In de naam van Jezus Christus. Amen.*

Op dat moment riep mama om de tafel te dekken. Janeelyn sprong op en glimlachte. Dat was een goede manier om haar van de telefoon los te rukken.

Janeelyn zette de borden op tafel. 'Mama, ik heb op je telefoon wat slechte dingen bekeken', flapte ze eruit.

Mama keek op van haar potten. 'Wat voor dingen?'

'Gewoon, slechte woorden en slechte video's.' Janeelyn haalde haar schouders op. 'Maar ze waren niet *allemaal* slecht.'

'Wat deed je toen je die slechte dingen zag?' vroeg mama.

Janeelyn was even stil. Ze zette de glazen op tafel.

'Ik bleef kijken', zei ze. 'Ik weet niet waarom. Maar de Heilige

Geest zei dat ik moest stoppen, dus bad ik om hulp.'

Mama zette een stomende schotel gebakken rijst met vis op tafel. 'Soms is het heel moeilijk om ergens mee op te houden, ook al weten we dat het slecht is', zei ze. 'En in dat geval is bidden het beste.'

Janeelyn grijnsde. 'Dus dan heb ik het goed gedaan.'

'Zeker weten.' Mama gaf Janeelyn lepels om op tafel te leggen. 'En het internet is niet helemaal slecht. Het helpt ons om contact met vrienden te leggen en ideeën uit te wisselen.

Maar het is soms moeilijk om alle slechte dingen te mijden. Laten we voortaan alleen samen video's bekijken. Dan kunnen papa en ik je helpen als je iets slechts ziet.'

Janeelyn knikte. De volgende keer zou ze samen met mama en papa video's bekijken. Intussen waren er ook veel andere leuke dingen die ze zonder telefoon kon doen.

'Laat je iedereen even weten dat het eten klaar is?' vroeg mama.

'Ja! En na het eten ga ik met Jojo tekenen!' ●

